

I. KRKONOŠSKÁ SOUTĚŽ MOTOCYKLŮ

Referát PŘEMYSL TŮMA

V neděli 6. srpna jel se I. ročník Krkonošské soutěže motocyklů. Uspořádal je kraj Hradec Králové, který pověřil jejím uspořádáním Autoklub Trutnov za spolupráce odboček v Jilemnicích, Vrchlabí, Hostinném a Špindlerově Mlýně. Příprava soutěže si vyžádala překonání mnoha obtíží. Když se jí podařilo zdoлат, vyskytla se další, s kterou nikdo nepočítal: zasmušilý pán se sítkou a torbou, chodící po horách a zaujatý proti každé technice pokroku. Tenhle pan profesor zasedl za psací stůl, a při světle voskovice napsal brkem petici, že »pošetilci jacísi s koly rychloběžnými závod jakýsi po hřebenech Krkonoš uspořádají zamýšlejší, čímž velebně ticho hor rušeno býti má, item i horský vzduch výpary nekalými z dábělských vozidel těch — motocyklův zvaných — zaneřáděň.« A ejhle! Petice se ujala a soutěž byla zakázána. Budiž vzdána čest a sláva ministerstvu národní obrany, že se v poslední chvíli zasadilo o zrušení nesmyslného zákazu a že soutěž mohla být uspořádána.

Pořadatelé v Jilemnicích vykonali vše, co bylo v jejich silách. V přeplněných Krkonoších bylo vyhledáno pro soutěžící hromadné ubytování, a zbytek soutěžících byl ubytován u funkcionářů místní odbočky. Pěkně počasí na ráno, syneček lub a povětrnost je zřejmě patrně sedlácké povětrnosti, po všem vilácké soutěže dohlédnutí již pátek. Zájem o soutěž byl značný, přihlásilo se přes 300 účastníků, z nichž mohlo být přijato pouze 154.

V sobotu odpoledne bylo přejímání. Ze 154 přihlášených soutěžících dostavili se téměř všichni; mimo jiné i několik teamů vojenských, SNB a autoklubových. Parkoviště bylo vzorně připraveno, takže na stroje, seřazené v přesných liniích podle čísel, byl pěkný pohled.

Ráno v neděli byl konec přejímání a v 8 hodin start. V nejnižší třídě do 100 ccm startovalo celkem 17 strojů, převážně Manetů, které se vydaly státní libereckou silnicí do Vysokého n. Jiz. a odtud dále do známého krkonošského letoviska Harrachova. Za Harrachovem uhybala trať do první terénní vložky, která vedla špatnou vozovou cestou podél toku Mumlavy, Mumlavského vodopádu na Voseckou boudu. Z Vosecké boudy zabočovala až na československo-polskou hranici a to pohraniční stezkou dále k prameni Labe a k Labské Boudě, kde byla průjezdní kontrola. Trať byla všude dobře značena a obsazena pořadatelé, zejména obětavou Horskou záchrannou službou. Škoda, že počasí na hřebenech bylo velmi nepříznivé, hustá vlhká mlha s víchem, takže účastníci toho z přírodních krás hřebenů mnoho neviděli. Trať pokračovala na Krkonoš a odtud Masarykovou silnicí přes Míšečky do Dolních Štěpanic, kde byla časová kontrola. Z Horních Štěpanic se jelo

přes Benecko do Horního Vrchlabí, dále do Strážného, odkud vedla druhá terénní vložka přes Hříběcí boudu, Lárovky, Dvorskou boudu na Liščí horu, kolem Liščí boudy, Lesní, Hrnčířské a Pražské boudy do Pece, odtud opět již po silnici na Pomezní boudy, zpět do Jánských Lázní a Svobody n. Ú. a dále do Trutnova, kde byla polední přestávka.

Soutěžící dostali zde v časové kontrole oběd a mohli doplnit pohonné látky. Po půlhodině startovali dále do Hertvíkovic, přes Leopoldov, směrem na Hostinné.

První bodovaný úsek vedl po celkem slušné cestě do táhlého kopce a nebyl příliš obtížný při rozvážné jízdě. Odtud jeli soutěžící lesem po částečně kluzké lesní cestě k dalšímu bodovanému úseku. Ten byl značně obtížnější. Jezdec sjel asi 5 m dolů po příkré rozbahněné cestě na mostek přes potok, při čemž na mostku bylo jezero vody s bahnem. Několik jezdců zde spadlo, jeden velmi nebezpečně do potoka. S hlubokým bahnem zápolil tu také úspěšně jediný startující scooter p. Půlpána z Pardubic, který po mělnické terénní soutěži a soutěži vozítek Prahy XV absolvoval úspěšně i tuto soutěž. Šlapačka pak pokračovala ještě asi 20 m za ohybu cesty. Proti regularitě bodování v tomto šlapačím úseku je namítáno fungoval zde totiž pouze jeden zápasovník, který viděl jen na louce na mostu, neohlívil se zátáčkou a za ní. Pokud jezdec projel štěstím brod a nedostal již zde svůj přiděl trestných bodů, musel se zapisovatel dotazovat pokřikem diváků za zátáčkou, zda si tam jezdec nešlápl.

Třetí šlapačka následovala po několika metrech. Jezdci sjeli prostě do potoka a jeli korytem asi 50 m. Tento úsek nebyl při pozorné jízdě příliš obtížný. Zato byl obtížný čtvrtý bodovaný úsek, který vedl v délce asi 50 m na hluboko vyjeté rozbahněné cestě, kde jen málokdo projel bez trestných bodů. Je zajímavé, že podobně jako v Mšeně, kde ovšem terénní soutěž byla daleko těžší, projely i zde poměrně nejlépe motocykly nejmenších kubatur.

Z Hostinného, kde byla právě pout a kde proto soutěž sledovalo množství diváků, jeli soutěžící opět již po silnici do Vrchlabí a odtamtud podél Labe do Špindlerova Mlýna, kde byl cíl soutěže.

Trať soutěže měla celkem asi 240 km. Mohla být mnohem kratší; jízda po státních silnicích se dala podstatně omezit a nahradit jízdou terémem po horských cestách.

K soutěži bylo přihláшено, převzato a odstartováno celkem 154 jezdců. Startovalo 26 teamů. Ve třídě 100 ccm startovalo 17 jezdců, ve třídě 125 ccm startovalo 38 jezdců, z toho jeden scooter, ve třídě 150 ccm 5 jezdců, ve třídě 250 ccm 78 jezdců, ve třídě 350 ccm 15 jezdců a ve třídě přes 350 ccm 1 jezdec.

Velká cena Švýcar — další podnik světového mistrovství

(Š) Velká cena Švýcar v Ženevě přinesla tentokrát dvojí vítězství značce AJS a jejímu nejlepšímu jezdcí, L. Grahamovi, který zvítězil jak ve třídě do 350 ccm, tak v půllitrech. Ve třídě do 350 ccm startovali 33 jezdcí za mírného deště. Hned v první zatáčce došlo k hromadné havarii, která zadržela její účastníky: Fosteru — nyní nejrychlejšího »tristapadesátkáře« na Velocette, dále Locketta (Norton), Moulea (Norton) a McPhersona (AJS). Naštěstí nedošlo k vážnému zranění. Graham se po tomto pádu ujal vedení a svůj náskok zvětšoval až do konce závodu. Tovární Nortony byly na rovině nejrychlejší, zatím co v zatáčkách byl nejrychlejší Tommy Wood (Velocette).

V závodě třídy do 500 ccm, který se rovněž jel za mírného deště, vedl z počátku Masetti na čtyřválcové Gileře, následován Grahamem (AJS), Houelem a Bandirolou na Gilerách a Dukem na Nortonu. Záhy předjel Graham, kterému okruh vyhovoval i za deště, Masettiho. Vjel však do slameného mantinelu, takže Masetti byl opět první. Graham vyprostil svůj stroj a nasadil takové tempo, že Masettiho opět předjel. Nejlepší jezdcí dosahovali průměr asi 120 km/h. Již od startu závodu třídy do 250 ccm vedl v šlapačím úseku nejlepší Anderson, který s výškou v 10 km vzdal Masettiho. V závěrečné zatáčce se převzala řízení. Výsledky v závěrečné zatáčce: 1. Masetti (Benelli), 2. Ruffo (Gruzzi), Dale (Benelli), 350: 1. Graham (AJS), 2. Foster (Velocette), 3. Duke (Norton). 500: 1. Graham (AJS), 2. Masetti (Gilera), 3. Bandirola (Gilera). Sidecarů do 600 ccm: 1. Oliver (Norton), 2. Frigerio (Gilera), 3. Aubert (Norton).

Skok přes stojící automobil. Snímek z gymnasy britských vojáků.